

Til Retsudvalget, Folketinget

Ang. lovforslag L 133, "Forbud mod utilbørlig behandling af genstande med væsentlig religiøs betydning for et trossamfund"

Hvis frihed betyder noget som helst, betyder det en ret til at fortælle mennesker det, de ikke ønsker at høre.

George Orwell, The freedom of the press (Min oversættelse),
<https://www.nytimes.com/1972/10/08/archives/the-freedom-of-the-press-orwell.html>

Jeg er imod L 133, fordi den kommer til at ramme de helt forkerte mennesker hårdest. Den kommer til mere end noget andet, at ramme udfordrende kunst og kunstformer, samt symbolske handlinger som ofre for religiøs undertrykkelse, vold og traumer, sommetider bruger i deres helingsproces.

Lad mig prøve at forklare, hvad jeg mener.

Blackout poetry med "religiøse" skrifter

Blackout poetry indebærer at bruge en sort marker til at strege langt de fleste ord ud på en side, undtagen nogle enkle, så teksten på siden kommer til at sige noget helt andet end oprindeligt.

Et rigtig godt eksempel, hvor den kristne bibel på kreativ vis er blevet brugt til dette, kan ses her:
<https://www.instagram.com/blackoutbiblepoetry>

Sommetider bliver dette gjort direkte i det "religiøse" skrift og i andre tilfælde, som man kan se på nogle af billederne på ovenstående instagram konto, bliver siderne revet ud og brugt til dette.

Jeg har også set blackout poetry med bibler brugt andre steder på internettet, blandt andet i nogle af de lukkede internationale grupper på Facebook som jeg har været med i, for mennesker der har forladt kristendom.

Heling igennem skabelsen af kunst

At vi bare i stedet kan bruge tale og skrift til at udtrykke os er faktisk forkert, især for mange religiøst traumatiserede mennesker.

Traumatiserede mennesker (inkl. mennesker med religiøse traumer, <https://w.wiki/7RK6>) er især i starten af deres helingsproces ikke i stand til at sætte ord på det, de har været udsat for, og der kan i stedet være brug for f.eks. visuelle former for kunst og udtryk, samt symbolske handlinger.

Disse kan sommetider indbefatte "utilbørlig behandling af en genstand med væsentlig religiøs betydning for et trossamfund eller en genstand, der fremstår som en sådan", for derefter at dele dette med andre mennesker. Det kunne f.eks. være med andre, som også har forladt den samme religion, i en større gruppe på Internettet.

Jen Kiaba, som er kunstner og voksede op i moon bevægelsen (the Unification Church), fortæller i en session fra CORT 2021 ([Conference on Religious Trauma](#)) om hvordan hun har brugt kunst til at hele fra moon-bevægelsen, og hvorfor kunst kan være vigtig i din helingsproces.

<https://youtu.be/O5GBEoUiDvU> (videoen er på engelsk)

Bemærk at hun i hendes helingsproces fra moon-bevægelsen, også har brugt blackout poetry lavet af kirkelitteratur (se ca. [21 min 37 sek](#) inde i videoen). Jeg ved dog ikke, om det for hendes vedkommende også indbefatter "religiøse" skrifter, men jeg kunne nemt forestille mig det.

Derudover er det værd at huske at et fotografi eller en video, sommetider kan sige mere end 1000 ord.

Det sataniske tempels "unbaptism" ritual

Et andet eksempel på hvordan en "utilbørlig behandling af en genstand med væsentlig religiøs betydning for et trossamfund" kan bruges positivt af ofrene for religioner, er et ritual der bruges af trossamfundet, det sataniske tempel, som de kalder for "unbaptism" (afdåb). Under ritualet bliver der revet sider ud af en bibel, som beskrevet i denne artikel fra BBC:

<https://www.bbc.com/news/world-us-canada-65549975>.

Dem der vælger at gå igennem ritualet bruger det som et magtfuld udtryk for, at den religion som de var tvunget ind i som børn, ikke længere har magten over dem.

Her er det at det ikke kun handler om ytringsfriheden, men også vores trosfrihed.

Forestil jer at medlemmer af det sataniske tempel ønsker, på et offentligt sted i Danmark, at udføre deres unbaptism (afdåbs) ritual for nogle af deres medlemmer, inkl. at rive sider ud af en kristen bibel. Vil det stadig være lovligt p.g.a. trosfriheden i Danmark eller vil L 133 gøre det ulovligt?

Bør vi ikke være frie til at handle efter vores egen tro, uden at vi skal have presset andres tro ned over hovedet på os, fordi de ikke kan lide at vi ikke er enige med dem? Hvorfor skal jeg være tvunget til at behandle en bibel eller andre objekter, som jeg har købt og betalt for, som "hellig", når jeg ikke selv tror på at den er "hellig"?

L 133 som et våben i hænderne på autoritære religioner og destruktive sekter i Danmark

Forestil dig at en person der har forladt en autoritær religion eller destruktiv sekt her i Danmark, som en del af sin heling og for den katarsis som det kan give, vælger at fortælle sin historie igennem fotografier, eller anden kunst, som indebærer brugen af "utilbørlig" behandling af en genstand med væsentlig religiøs betydning for den religion/sekt, som vedkommende har forladt.

Derefter bliver det delt med andre på Internettet, måske i en større lukket gruppe, hvor der også er andre tidligere medlemmer af den samme religion/sekt. I religionen/sekten finder de på en eller anden måde ud af, at det tidligere medlem har gjort dette, som en del af vedkommendes helingsprocess.

Jeg garanterer jer for én ting. I en situation som ovenstående, eller hvis et medlem af en autoritær religion/sekt på vej ud af religionen/sekten, f.eks. i protest imod undertrykkelsen, gør noget som er et brud på L 133, så vil religionen/sekten ikke tøve ét sekund med at melde vedkommende til politiet, hvorefter politiet ender med at fungere som religionens/sektens forlængede arm. Dette med yderligere traumatiseringer af offeret til følge.

Jeg finder den effekt af loven langt mere sandsynlig, end at I på nogen måder vil lykkes med at stoppe hadegrupper i Danmark fra at provokere f.eks. muslimer. I kan sikkert godt huske Muhammed tegningerne. Der skal sommetider ikke mere end nogle tegninger til og Rasmus Paludan har allerede været ud at sige, at han da bare finder en anden måde at gøre det på end at brænde koraner af.

I mellemtiden har I skabt et enøjet monster af en lov, som autoritære religioner og destruktive sekter potentielt kan bruge imod deres ofre. Hvis bare ét af disse ofre får en bøde eller kommer i fængsel i deres kamp ud af en religion/sekt her i Danmark eller i deres kamp for at hele fra religiøse traumer, er det én for meget. Det er der ingen i den situation der har fortjent.

Når så hadegrupperne har fundet en anden måde at provokere på, så kommer de udenlandske fundamentalistiske og ekstremistiske grupper igen, og vil også have dette gjort forbudt i Danmark. Ikke mindst fordi I gav jer første gang og de nu har fanget, at I kan presses til at forbyde ting, de ikke kan lide at vi gør her i Danmark. I den situation, har I så tænkt jer at give jer igen?

L 133 vil mere end noget andet komme til at virke som en ny blasfemi lovgivning i Danmark, og det mest sandsynlige er at det kommer til at gå hårdest ud over nogle af de mennesker, som har forladt eller forsøger at forlade en religion/sekt her i Danmark, som har skadet og traumatiseret dem.

Som Sarah McLaughlin fra Foundation for Individual Rights and Expression i USA har sagt det i et indlæg i New York Post d. 1 sept.:

En persons handling af religiøst had, er en andens politiske protest – som de mange feminister, sekularister, undervisere og LGBT-retlighedsaktivister, der er blevet censureret under blasfemilovene, kan bevidne.

<https://nypost.com/2023/09/01/we-should-be-protecting-the-right-to-religious-freedom/>

(min oversættelse)

Om noget så stiller i med L 133 religionernes og sekternes ofre her i Danmark, betydeligt dårligere.

Et farligt argument

I bemærkningerne til L 133, kan man læse følgende:

Regeringen mener imidlertid ikke, at koranafbrændinger har større værdi som ytring end udtalelser, der f.eks. forhøner eller nedværdiger en gruppe af personer på grund af sin race eller seksuelle orientering, eller lignende udtalelser, som allerede i dag er strafbare.

For det første så drejer L 133 sig ikke kun om koranafbrændinger. Lovforslaget er så meget

brede end dette.

For det andet så er det en ekstrem farlig oversimplificering, at putte alle koranafbrændinger i samme kategori som ytringer der forhøner eller nedværdiger en gruppe af personer, på grund af deres race eller seksuelle orientering.

At du f.eks. er af en bestemt race er aldrig lig med at du så også er skadelig for andre mennesker, derudover er din race ikke noget du selv har bestemt, og mindst lige så vigtigt, selv kan ændre.

Koranafbrændinger og andre "utilbørlige" behandlinger af genstande med væsentlig religiøs betydning for et trossamfund, sker derimod i mange tilfælde som et modsvar til den indoktrinering, vold og undertrykkelse, som den person der udfører handlingen har været igennem p.g.a. religionen/sekten.

Hadegrupperne er helt sikkert ofte de tydeligste i det offentlige billede, fordi deres formål er at provokere så mange som muligt, hvorimod ofre for diverse religioner og sekter ofte ikke er helt så synlige i billedet, fordi vores formål er at kæmpe for vores egen frihed, hele fra de religiøse traumer som vi fik af den religion/sekt vi har forladt (eller forsøger at forlade), fortælle vores historier for dem der har lyst til at lytte, og informere om den hårde mørke bagside af de religioner/sekter/teologier som vi har forladt.

Retfærdig forhåelse af religioner, sekter og teologier som har skadet dig, bør og skal være lovligt i Danmark, inkl. f.eks. at rive sider ud af et "religiøst" skrift og bruge det til blackout poetry, at behandle andre "religiøse" genstande på "utilbørlig" vis og bruge dem på kunstnerisk vis, at udføre symbolske handlinger som angiver ikke mindst over for dig selv, og sommetider også over for andre, at den religion/sekt som du har været i og har forladt, ikke længere har nogen magt over dig. Det er en *meget vigtig* del af både vores ytringsfrihed og trosfrihed.

Måske du er så forbandet heldig at du ikke selv har haft brug for denne rettighed, og derfor ikke ser den som vigtig og måske derfor også har svært ved at se, hvad andre dog skulle bruge den til, udover had. Men jeg garanterer jer, som jeg har forsøgt at beskrive her, så er der for nogle mennesker nogle meget meget vigtige og positive ting at bruge denne rettighed til, især for dem af os som har været udsat for en eller anden form for religiøs undertrykkelse, indoktrinering og traumatisering af en religion eller sekt.

Sig nej til lovforslag L 133

Kære politikere. Jeg beder jer inderligt og på det kraftigste, lad vær med at falde på knæ for religiøse fundamentalister og ekstremister, sådan som I er på vej til at gøre med L 133. Det er ikke andet end en ond cirkel. Få jer i stedet et hjerte for religionernes og sekternes ofre, og en rygrad der gør det muligt for jer at stå imod religiøse gruppers trusler om vold i Danmark.

Støt vores fulde ret til at ytre os imod de religioner, sekter og teologier som har skadet os, og som i mange tilfælde ofte har taget store og vigtige dele af vores liv fra os. Beskyt ytringsfriheden i Danmark. Sig nej til L 133.

Som George Orwell siger i det citat jeg startede med, "Hvis frihed betyder noget som helst, betyder det en ret til at fortælle mennesker det, de ikke ønsker at høre." – og det bør og skal, ikke mindst af ovenstående grunde, også gælde igennem visuel kunst og symbolske handlinger som indbefatter "utilbørlig behandling af en genstand med væsentlig religiøs betydning for et trossamfund eller en genstand, der fremstår som en sådan". Hvordan kan vi ellers kalde os for et frit land?

Kæmp for friheden, også når det gælder andre menneskers frihed.

Med venlig hilsen
Bjarke Raabjerg